

[Aage Fogh.]

gennemføres på en rimelig måde, hvilket ikke er mærkeligt, når man tænker på, at der skal kontrolleres vel mellem 5 000 og 6 000 udsækningssteder her i landet. Det er også min opfattelse, at vi forringer restaurationserhvervet gennem denne skat, og det har vi, såvidt jeg kan se, fra folketingets side ikke nogen interesse i, tværtimod; en høj standard i restaurationsstanden er i alles sande interesse. Jeg ønsker derfor undersøgt mulighederne for omlægning og lettelser på disse områder.

Jeg kan godt tiltræde de betragtninger, den foregående taler fremførte, om, at det måske ikke er rigtigt i anledning af et sådant lovkompleks at fremsætte altfor mange ønsker, når man ikke har nogen sikkerhed for, at de kan omsættes i praktisk politik; det skal jeg derfor afholde mig fra ved denne lejlighed. Men jeg vil gerne sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at der er mange områder, jeg ønsker undersøgt grundigt, og da jeg ikke mener, vi kan nå at blive færdige med det, inden lovforslagene skal vedtages i denne omgang, rejser jeg sammen med det ærede medlem hr. Stæhr Johansen det spørgsmål, om vi ikke kan lade udvalget arbejde videre, således at vi har sikkerhed for at have den nødvendige tid til rådighed inden den 1. april.

Alvilda Larsen: Jeg kan på mit partis vegne ikke udtale nogen særlig velvilje overfor de lovforslag, der behandles her. Det er udmærket — og det har været påkrævet — at der er sket en forenkling af hele dette lovstof. Men med hensyn til helheden i denne beskatningslovgivning, dette, at et forbrug beskattes, endvidere det uhyre omfang, denne indirekte beskatning efterhånden har fået, og de højder, forbrugsafgifterne når i dag, tænker ministeren jo absolut ikke på at gennemføre nogen ændring. Hvis finansministeren ville bruge de 3 måneders forlængelse, som der her er tale om, til at se nærmere på de varer, der beskattes, og på satsernes højde med bortfald eller nedsettelse for øje, ville vi have set anderledes på denne kortvarige forlængelse; men sådan er det jo desværre ikke; finansministeren tænker ingenlunde på nogen form for ændringer til gavn for forbrugerne.

Det fremgår tydeligt af ministerens frem-

sættelsestale, at den højtærede finansminister ikke kunne tænke sig at undvære de indtægter, som forbrugsafgifterne indbringer. Jeg er fuldstændig klar over, at selvom ministeren først må se, hvordan det stiller sig med statens udgifter i det kommende år, har ministeren heller slet ingen lyst til at foretage ændringer i den indirekte beskatning. De indirekte skatter indbringer nemlig i dag staten så store beløb, at forholdet mellem de direkte og de indirekte skatter helt har forandret karakter, når vi sammenligner det med, hvad der oprindeligt var tilfældet. Det er helt urimeligt, og det er skrigende uretfærdigt overfor den arbejdende befolkning, ja, overfor hele den brede befolkning. Hvad betyder denne beskatning f. eks. ikke for alle de mennesker, der har meget små indtægter at leve af? Hvad betyder den indirekte beskatning, beskatningen af forbruget, ikke for vore rentemodtagere, for vore syge? Det er en skatteform, der altid har vendt og altid vil vende den tunge ende nedad, og jo større omfang disse indirekte skatter har fået, jo større er byrderne også blevet.

I modsætning til socialdemokratiet vil mit parti fastholde vor og dermed hele arbejderbevægelsens principielle indstilling til og modstand mod den form for beskatning. Tidligere var socialdemokratiet også modstander af denne indirekte beskatning og ikke bare af principielle grunde, ikke alene fordi det betragtede den som en social uretfærdighed, men også med den motivering, at befolkningen havde mindre kontrol med, hvad disse skatter anvendtes til fra statens side; og hvad dette angår, er det jo langt værre i dag, hvor disse mange penge anvendes til formål, som den arbejdende befolkning er direkte imod. Af finanslovforslaget, som blev fremsat forleden, fremgik bl. a. den kolossale vækst i de militære udgifter; over 1 milliard kr. om året bruges til dette vanvid. Det er jo til dækning af disse udgifter, den højtærede finansminister ikke vil undvære de mange millioner, som skatterne på befolkningens forbrug indbringer. Vi vil ikke bidrage til fortsættelse af en skattepolitik, der har sådanne formål. Vi vil gå imod disse skatter, fordi en omsætningsafgift på forbruget også er noget af det mest udemokratiske, der findes. Virkningen af disse skatter er jo heller ikke kun en begrænsning af befolkningens forbrug iøvrigt, men som